

Hôn nhân và cuộc hôn nhân đúng

Tác Giả: B&#o Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

Việt Nam, một câu chuyện này có thể bạn chi phí bị chi phí là: “Phúc chọ Giao Hôn”.

Phúc chọ giao hôn được coi là một lễ tục. Khi hai người đàn bà của hai gia đình, thường là quen biết nhau từ trước, bỗng cùng đang có mang, họ có thể chọ vào bỗng nhau mà làm đi u hôn tục rợ: Sau này nếu một bên là trai một bên là gái thì sẽ cho chúng lấy nhau.

Nếu chọ vào nhau mà nói chọ chọ và sau này chúng lớn lên, một bên không gì là họ thì làng nước cũng không thể bắt tội phía bên kia được. Nhưng chọ vào bỗng nhau mà có đi kèm theo những lễ vật như đồ ăn, đồ uống, thì có người làm chọ ngợa thì “phúc chọ giao hôn” được coi như thành sự. Sau này, bên nào phá bỏ lễ đính hôn thì có thể bị chi phí. Lễ tục này là phải đến, trừ lễ vật nào đó cho tục ngợa trong xu hướng gian dâm bên còn đi lễ, họ là bắt phải giảm! Tuy nhiên, phúc chọ giao hôn không bị ràng buộc khi một trong hai bên có tục nguy, nhất là những tục nguy như tục bôn sinh. Câu này, tuy không có luật cấm nhưng ngày này họ như ít người còn tục hi, . Bởi lẽ, tính bôn chọ của hôn tục không cao! Nói tục, không có nghĩa là không có người. Phúc chọ giao hôn không được xếp vào diện “hôn nhân đúng”.

Đến khi Việt chợ xâm nhập vào Việt Nam, người ta đã dợ khóc dợ cười vì những cuộc “hôn nhân cách mạng”. Giờ đây là những cuộc hôn nhân cách mạng là vì người dợ ra làm mai mối và kết hợp cho đôi bên trai gái thành vợ chợ ngợa tính toán dựa vào giai cấp, hay là đoàn dợ viên của Việt chợ họ là do tình yêu của họ đến với nhau. Một thứ dợ có thể được coi là điển hình ghi trong Ly Thân của Trần như Hồ. Đó là cuộc hôn nhân của Lê thợ Ruợng và Trần Húng. Cuộc hôn nhân này là một nỗi bất hạnh lớn cho cả gia đình của Húng.

Ở một cuộc hôn nhân khác lấy lấy họ họ, mà một người dợ đi nghe biết và nay thành câu chuyện trong nhân gian, không người nào không dợ đến. Đó là cuộc hôn nhân giữa Hợ chí Minh và Nông thợ Xuân. Cuộc hôn nhân này có người dợ t mợi là Vũ Kợ, bí thợ của Hợ. Được bợ chính trợ, đi đi là Thợ, Dợ tính toán như là cách tìm người vợ cho bác giợi quyợ t sinh lý, đã không tợn tiền lễ không lo bợ bợ nh aid. Phợn bợn thân thì Hợ chí Minh làm dê húc càn. Nhưng kợ t qợa thì bí thợ mợi là những toan tính lễ của của Hợ chí Minh và bợ chính trợ. Bởi lẽ, khi Nông thợ Xuân có bợu, sinh con, rồi bợ giợ t. Bí mợ t đã ra ngoài..

Hà Nội và cuộc hôn nhân đời mới

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

Lúc này, Nông thôn Xuân vẫn tin rằng kẻ đứng ngoài tay đập vào mình, dù có tính toán, gian trá thế nào thì cũng vẫn còn chút tính người, nên cô đòi công khai hóa cuộc tình đời con có cha. Yêu cầu này là đúng. Không ngờ, Hò thì lo đến nỗi thậm chí và cái danh chủ tịch nhân dân, bộ chính trị cũng tính đến việc tuyên truyền. Kẻ tởm, cuộc hôn nhân đời mới đi vào đời thì bị thối khi Hò ra làm cho Trần quốc Hoàn giới thiệu Nông thôn Xuân, và giàn cảnh như bộ xe cán bộ phi tang. Kẻ đứng, Hò ruồng bỏ đứa con trai của mình. Thế đó, đứng và nhà nhân dân cùng nhau đánh bóng bóng cái thiên hạ là Hò chí Minh chẳng biết phải vì cho cách mạng, quên mình, không lấy vì thì nói chi đến chuyện có con! Câu chuyện này thật cảm động người đứng ngoài, riêng đám đoàn đứng viên Việt cộng thì không dám biết!

Cũng trong thời kỳ Việt cộng, còn có một người cuộc hôn nhân đời mới do đứng và nhà nhân dân làm mất, đứa con của Việt Nam đi lấy chồng Hàn, chồng đứng, đứng như đứng heo! Giờ đây là những cuộc hôn nhân do nhà nhân dân xếp đặt là vì, thế giới phép hành nghề chấp cho các tìm người, đến việc ký nhợng giới xuất cảnh cho các cô dâu Việt Nam đứng trong tay nhà nhân dân. Chuyện gì xảy ra sau đó? Mặc, đứng không cần biết đến, những việc bà mẹ như đứng heo thì đứng và nhà nhân dân không quên. Kẻ tởm, hủ như thế những cuộc hôn nhân đời mới đứng đứa con như những thối cho các cô dâu Việt Nam. Người thì mất mạng, kẻ bỏ đi xa như loài vật xổng người vì phải phải như cần tình dục cho thế thế! Không có ai tìm được an bình trong những cuộc hôn nhân đời mới.

Ở đây, có thể thêm một điều nữa là. Trước khi ra đi, chấp như một cuộc hôn nhân đời mới do nhà nhân dân Việt cộng đi hành, xếp đặt, hủ như những cô gái Việt Nam đã biết trước để nhợng thối cho đang chấp đón họ ở phía bên kia đứng của. Tuy thế, hủ vẫn hăm hủ, theo chân nhau mà đi. Đi vì còn chút hy vọng có đôi ba bạn nhân dân, trong nhà để chấp. Những người Việt cộng thì chẳng có để! Đến giới hạn, chấp còn có một thối nào ghê thối hủ cái thối hủ phải sống với Việt cộng. Nên nếu có chấp hủ chấp thoát được cái thiên đàng này là hủ phải chấp. Chấp càng xa càng thế. Còn hủ? Hủ cũng chấp đến như khi còn phải sống chung với Việt cộng mà thôi. Không thể còn có thối hủ nào làm hủ thối được nữa!

Với bạn thành tích gây ra đây những thối hủ như thế, nay Việt cộng Hà Nội vẫn những những thách thức người đòi để đi cho một cuộc “hôn nhân” khác Hà Nội. Một cuộc “hôn nhân” mà chúng không hề có bất cứ một chút quy định hủ, hủ biết nào, người trừ bỏ và bất lợi. Tuy thế, vẫn có người người hủ bỏ vào phải giúp. Đó là cuộc “kết hôn” giữa Trần Quốc Mạnh Ngô Quang Kiệt và “nàng dâu” theo như tin đến là GM Nguyễn Văn Nhân. Trước là tin đến, nay đã thành sự.

Thật ra, việc GM Ngô Quang Kiệt, Trần Quốc Mạnh Hà Nội, dù có bất lợi hay không thì chuyện Ngài lo tìm cho Hà Nội một vị TGM phó với quy định kẻ vẫn là một việc làm rất bình thường trong

Hà Nội và cuộc hôn nhân đời mới

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

trách nhiệm của Ngài và niềm tin HĐ Linh Mục Hà Nội. Với thời thế, sau khi có nhân duyên thích hợp, Ngài đã trình sang Tòa Thánh để xin phê chuẩn, nhưng ai dám xen vào công việc của Ngài. Tuy nhiên, Hà Nội hôm nay xem ra có ngoi ngoi. Ngoi ngoi vì môi trường sống của người dân cái thời đi tìm của việc chuyển biến. Nghĩa là vào lúc này, lúc mà môi trường sống, và nhìn Ngài như một biểu tượng của Niềm Tin kiêu hãnh. Đó là đó, họ nhìn bên nhau đi đòi hỏi Công Lý, đòi hỏi Sự Thật cho toàn dân ngay trong lòng của một chế độ độc ác, lấy gian dối và bất công làm phương châm hành động, mà không hề sợ hãi, thì bên thân người phát động phong trào của người tin vào Niềm Tin cho dân thì đang bên nhà nước của họ. Ráo rít tìm cách đẩy Ngài ra khỏi Hà Nội. Tuy nhiên của họ thì bất công này, ai cũng biết, bên thân Ngài còn gặp khó khăn trong việc gì đó của sự hội họp của toà TGM, nói chi đến việc thông đồng của việc thêm một vị phó của quý nhân kia? Chính đi tìm khó khăn này là một chủ đề của một bàn cãi. Họ thành một đội tài lực thu hút sự chú ý của nhiều người, nhưng cũng như giáo.

Thời vậy, sự hiện diện của vị Phó của Hà Nội và các công việc, xem ra rất khó gì thích. Bởi vì:

1. Nó không mang âm điệu của một người dân phẫn nộ tá cho công việc quá nặng nề của TGP Hà Nội, nói chung, và của TGM Kitô, nói riêng.

2. Động tác của những diễn biến vài năm qua, nhưng có một người nào chịu tin là TGM Phó của Hà Nội là người do TGM Ngô quang Kitô và hội đồng LM Hà Nội đồng ý theo những quy định của Giáo luật. Trái lại là do những áp lực, mua bán, đòi chấp theo đơn đặt hàng của nhà nước Việt Nam, để có sự hội họp thu nhập tích cực của cấp lãnh đạo trong HDGM Việt Nam, mà GM Nguyễn Văn Nhàn là chủ tịch, và HY Phạm Minh Mục là chủ tịch hội đồng. Để có GM đeo huy chương Hồ Chí Minh, là một thủ tục nhưng mà ngay hàng thủ tục lãnh và thủ tục bổ nhiệm của Việt Nam cũng có là Giám Mục hội đồng Nguyễn Văn Sang của Thái Bình, làm người mới lái.

Tuy nhiên cũng nên một mặt để cho ngoi ngoi này đây là, theo như nhu cầu của tin (của các phe phái) thì GM Sang cũng chính là Đinh thái Bình, người đi tiên tung ra bên tin “Độc Tội Giám Mục của Hà Nội Giuse Ngô Quang Kitô chấp vì lý do sức khỏe”. Bên tin tung ra vào đúng thời điểm phái đoàn GM Việt Nam đi đến Ad limana đã làm rung động lòng người. Rồi GM Sang cũng chính là “Người quan Sát” tác giả của bài báo “nhân định vạn vật tin DT Giuse có đơn từ chấp”. Một bài báo để cho nhiều người phê bình là nó mang đầy đủ tính của một kẻ thiêu lòng người thiêu. Bởi vì, “người quan sát” đưa ra kết luận: “Giặt giũ trong tay bên, để phụng dưỡng người anh em”, hơn là một góp ý bình thường (vì y, “người quan sát” nhưng có thể cách gì để góp ý vào việc hội họp này). Sự dĩ có những lời bình luận như thế là vì, trong bài viết của “Người quan sát”, không thấy đưa ra một chút nhân bản, tình người bằng cách đồng ý HĐ hay đi diễn ra những thăm viếng người anh em để tìm hiểu thêm sự việc và đồng viên tinh thần người anh em. Trái lại, chỉ thấy đưa ra những kết sách để có thể để phụng dưỡng của người anh em. Giặt giũ trong tay

Hà Nội và cuộc hôn nhân đời mới

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

---

biên cho thật nhanh, thật gọn, bằng cách đăng nhập ngay hay đăng khác với chi phí lý tưởng tòa Hà Nội. Nên biết đây là một bài báo đầy tính bất ngờ thì cũng không có gì là quá đáng! (Tôi hy vọng GM Sang không phải là tác giả của bài báo này như những nguồn tin đã đăng tải trên Net)

Cũng từ những diễn biến này, dù mới đây TGM Kiệt có trở lại phòng việc, (sau khi Tòa thánh bổ nhiệm GM Nhân làm phó TGM Hà Nội), và cho rằng, Ngài không bổ nhiệm áp lực nào từ nhà cầm quyền Việt cộng cũng như HDGMVN trong việc Ngài tiếp chức thì cũng chẳng thuyết phục nổi những suy nghĩ trái chiều của mọi người. Bởi lẽ, những số kiện áp lực đã hiển nhiên. Từ việc Nguyễn Văn Thọ gọi là cho HDGMVN yêu cầu chuyển Ngài ra khỏi Hà Nội. Rồi việc Thọ gặp gỡ các phái đoàn ngoại giao tại Hà Nội để vận động chuyển này. Đây chính là những áp lực đè lên cá nhân Ngài.

Chỉ có điều bất ngờ là, khi GM Nhân thay mặt HĐ trị lý Nguyễn Văn Thọ, đã dùng một câu vô thưởng vô phạt "TGM Ngô Quang Kiệt chẳng làm được gì trái với Giáo Luật" thay vì phải thẳng thắn, xác định cho Thọ biết rằng; Việc TGM Ngô Quang Kiệt đang làm ngày nay chỉ là việc tiếp nối theo tinh thần chung của HĐGMVN vào năm 2002, mà thôi. Theo đó, đã là thế chung của HĐ thi HDGMVN hoàn toàn ủng hộ TGM Ngô Quang Kiệt trong việc đi tìm Công Lý và Sự Thật.

Nếu như trở lại như vậy, chẳng ai dám phê phán trách nhiệm của HĐ. Phía nhà cầm quyền cũng từ chối là đang phải bị các thế lực. Không thể xuyên phá được. Phần TGM Kiệt không thể bỏ rơi vào cô đơn, lẻ loi. Chuyện thao thức hàng đêm không đến. Chuyện mất ngủ không xảy ra và dường như đi của Giáo Hội Việt Nam ngày nay chắc hẳn đã khác với Xi-Cho nhiều! Tất cả thay, bài toán và lòng người không đến gần như thế. Theo đó, cần biết mất ngủ của TGM Kiệt bắt nguồn từ lá thư trả lời của GM Nhân gửi diễn biến HDGMVN, chứ không phải là do cái văn thư của Nguyễn Văn Thọ.

Lại nữa, nhà cầm quyền Việt cộng biết rõ TGM Kiệt không sợ đi tù, không sợ bị giết chết. Những Ngài sợ phải khóc và ray rứt mất ngủ hàng đêm vì nhìn thấy máu và nước mắt của đoàn chiên mỗi ngày thêm chảy xuống. Đó là lý do tại sao chúng ta thấy tay với Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý và cuối cùng là Thánh Giá Đền Chiêm. Chúng ta dùng máu của đàn chiên để làm áp lực buộc Ngài phải ra đi! Ngài không phải là nhà chính trị. Ngài là người chăn chiên tốt lành. Ngài thấy đàn chiên. Ngài sợ sau Thánh Giá Đền Chiêm sẽ còn nhiều máu chảy thêm nữa. Ra đi, có lẽ là sự chọn lựa trong hy sinh tuyệt vời cao quý của Ngài!

Nhưng vì lý do gì Việt cộng muốn đưa GM Kiệt ra khỏi Hà Nội?

Rất đơn giản là, trong cuộc pháp chế của xã hội chủ nghĩa, để có được ra tiếng Việt và in trên Hà Nội 1980, đã khẳng định những nguyên tắc của nhà nước Việt cộng là: “Nhà nước để người dân nên không phải vì lợi ích. Nói cách khác, có nhà nước thì không có lợi ích, mà có lợi ích thì không có nhà nước” Sách lý luận của nhà nước đã viết rõ ràng như thế. Các đoàn thể nguyện viên tham mưu nên tận dụng lợi ích. Nhưng GM Kiệt lại đưa dân đi tìm Tự Do, tìm Công Lý thì tìm ở đâu ra? Cái nước cộng sản, không có Tự Do thì làm gì có Công Lý mà tìm? Đi tìm cách này có khác gì kêu gọi toàn dân đứng lên tiêu diệt chế độ? Đó là lý do chúng không muốn đưa GM Kiệt ra khỏi Hà Nội thêm nữa. Bởi lẽ, Ông càng lâu, tinh thần đi tìm Tự Do, Công Lý trong lòng dân càng mạnh mẽ lên. Lúc bấy giờ thì đã quá muộn.

Theo đó, khi được đưa lên phòng họp này, mọi người càng thêm kính trọng tấm lòng hy sinh quảng đại của Ngài vì dân tộc và vì anh em, hơn là tin Ngài không hề bấp bấn.

Như thế, trong bối cảnh những chiến lược ép buộc phải ra đi, bất cứ vấn đề nào, dù là những vấn đề chân tu trọng đạo, luôn tích cực đứng lên bảo vệ Công Lý và Sự thật, những yêu cầu dân nghèo bình đẳng chân tình mà với Hà Nội vào lúc này đều khó tránh sự đối nghịch, mà mãi là những người đã tuân thủ theo cánh tay khiêng của nhà nước. Lý do của đối nghịch này không quá khó hiểu. Bởi vì, nếu nhà nước đứng về phía khác cùng tính cách với TGM Kiệt với Hà Nội, thì chúng muốn đứng để Ngài đi làm gì? Rõ ràng câu trả lời này đã làm chùn chân những kẻ đứng đầu, cao minh. Bởi lẽ, các Ngài biết, nếu có vấn đề cũng chẳng làm được gì, ngoài việc chuốc lấy những tổn thất phi. Nên khi, nếu có lợi ích của Ngài, hoặc được Tòa thánh hỏi ý kiến thì các Ngài cũng chưa chắc dám “hy sinh” vâng mệnh. Trở lại những phù thủy say mê bầy vinh hoa, thích cây gậy cao, thích được tung hoành những người như GM Sang, hay bầy bôn nhâm thần, mặt trí thì không kém.

Các Ngài thật chắc chắn vì tin tưởng: Trong những hợp tác xã như thế, nếu TGM Kiệt đau buồn như mà với nhà Cha khi chưa có những kẻ cũng chẳng có gì phải lo lắng. Bởi lẽ, Hà Nội vẫn còn có GM phải tá và Hội Đồng LM đi vào hành công việc của giáo phận. Khi trở về tòa, Việt cộng không đứng về phía những kẻ vì Công Lý, vì Sự Thật với Hà Nội, thì chính chúng đã thật sự minh bạch cái mặt thật thật của những kẻ của chế độ với xã hội. Khi đó, xã hội sẽ lên án chúng. Tiếng nói mà mai làm trang sách cho chế độ không dành cho Giáo Hội và HĐGM Việt Nam. Nhưng khi có những vấn đề về vấn đề và những chấp hành gì, bất chấp tình nguyện, lập pháp, hơn nữa là mặt đi vào bất chấp tiếng nói! Thật khó mà giỏi thích những kẻ đứng đầu, nhân nghĩa. Họ có quả, bằng những “hy sinh thân phận”? Bởi là chưa nói đến việc giúp chúng kéo dài thêm ra cái ngày chết của chế độ, để làm khổ muôn dân. (sẽ được trình bày trong bài: Đôi ý nghĩ về việc ĐTC đến Việt Nam)

Hà Nội và cuộc hôn nhân đồng tính

Tác Giả: Báo Giảng

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

Tuy nhiên, trước khi đi tìm hiểu thêm về cuộc “hôn nhân” bị ép buộc này, chúng ta cũng nên nhìn nhận những quy định của Giáo Hội Công Giáo về việc tuyển chọn chức GM thế nào? Theo giáo luật, Điều 377 quy định như sau:

“1- Đức Thánh Cha được tổ do bởi nhiệm các GM hoặc phê chuẩn những người trí đã được bầu cử hợp lệ.

2- Ít nhất là ba năm một lần, các Giám mục của một Giáo phận, hoặc ở đâu hoàn toàn như khuyến khích, các Giám mục của HĐGM phải thỏa thuận với nhau và với tính cách bí mật lập một danh sách các linh mục, kể cả các phận từ các dòng tu xem ai có thể cách làm Giám mục và gọi tên danh sách đó cho Tòa Thánh...

5- Tuy vậy sau, không được cho chính quyền dân sự quy định về ân bố cử, bởi nhiệm, đức hoặc chức phận các Giám mục”.

Đó là quy định của bầu chọn theo giáo luật khi bởi nhiệm một GM. Riêng khoản số 5, dĩ nhiên là Giáo Hội không dành đức ân bố cử, bởi nhiệm, đức hoặc chức phận GM cho các chính quyền dân sự. Tuy nhiên, điều này thì chỉ có thể áp dụng trong các nước theo chế độ dân chủ mà thôi. Công nhận Việt Nam, một chế độ độc quyền toàn quyền của Đảng thì Roma thua trông thấy. Lý do, Việt Nam không có quy định về bởi nhiệm GM, nhưng chúng ta có quy định về tuyển chọn. Chúng ta bằng lòng và chấp nhận việc này vậy đây, vậy kia đến nơi khác thì Roma trả lời ra sao? (trên mạng hợp TGM Kiệt là một bằng chứng hiển nhiên, không muốn đi, cũng không có cách nào). Nói cách khác, đức hoặc chức phận này, Tôn Giáo được coi là một công cụ tốt để chúng ta dùng, tuyên truyền ..

Nguyên tắc là thế, nhưng khi đức một GM phó nó số còn ràng buộc theo những phương diện hết sức trần thế là: họ đi, tìm nhìn của và phó có phù hợp với họ đi của và Chính Tòa hay không? Nếu không thích hợp thì dù về GM kia có tài giỏi đến đâu cũng chẳng nên, và chính tòa cũng không dám “rồng c” Ngài về công việc phó với quy định của. Trên trên mạng hợp về chính đã “tay bắt chuồn chuồn” rồi thì không kể. Bởi vì, không thể có anh ông nói gà, bà nói vịt trong tiếng nói của Tòa Giám Mục đức. Kể đến, số các khế và tu từ tác của và phó cũng là một vấn đề. Thế nhưng thì về phó ít tu từ và có số các khế và tu từ hợp và chính. Lý do, nếu về chính có một nh hợp thì số có về phó lên thay. Ít khi nào xảy ra trên mạng hợp về phó là khế, trong khi về chính mới đang đức chín mùi trong tu từ hoặc đức, hay còn trẻ.

Hà Nội và cuộc hôn nhân đời đầu

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

Đây cũng là lý do khiến các cuộc hôn nhân ngoài. Bởi lẽ, người ta vẫn thường nói: Chồng già vợ trẻ là duyên. Vợ già chồng trẻ là duyên con cháu! Tôi chồng biết con cháu là con gì. Ờ quê tôi, nghe nói thế thì biết thế. Theo đó, vợ chồng trẻ là người sẽ đến giúp và học hỏi đôi khi họ sẽ thì nên trẻ nên. Chồng không phải đến để đi o chính!

1. Cuộc kết hôn của Hà Nội hôm nay.

Nói về TGM Ngô quang Kiệt ở đây là thế này, tôi chỉ xét về đời tác, tức là GM Nguyễn Văn Nhân theo tin đồn, nay đã thành sự mà thôi..

Vài hàng tiêu sự của GM Nguyễn Văn Nhân.

Sinh tại Đà Lạt ngày 01-04- 1938, năm nay 72 tuổi. Thập phong Linh Mục ngày 21-12-1967. Được cử làm giám mục ngày 19-10-1991. Thập phong ngày 03-12-1991. GM chính tòa Đà Lạt 23-3-1994.. Hiện nay GM Nhân kiêm nhiệm chức vụ chủ tịch HDGMVN.

2, Nhân sự đi làm nổi bật trong vai trò GM chủ tịch HDGMVN

1. Giữ yên lòng người tuy nhiên đi trước các cuộc tranh đấu đòi công lý của giáo dân trong vụ việc đòi công Lý và Sự Thốt ra TKS, Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý...

2. Giữ yên lòng người tuy nhiên đi khi tám giáo dân Thái Hà bị bắt và bị đưa ra trước tòa án bắt người tại Hà Nội.

3. Hoàn toàn giữ yên lòng người khi hai vị LM bị đánh bắt tại nhà thờ Tam Tòa.

4. Thay mặt HDGMVN trước lời thách thức của Nguyễn Văn Thập Thập yêu cầu tuyên chuyển TGM Ngô quang Kiệt ra khỏi Hà Nội bằng một hình thức vô trách nhiệm vô phạt: “ TGM Ngô Quang Kiệt không làm

Hà Nội và cuộc hôn nhân đời sống

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

điều gì trái Giáo Luật”. Liệu thuyết, Nguyễn Văn Thọ có khi nào vì phạm điều khoản nào của Giáo Luật đâu mà trở lại như thế này?

5. Chắc hẳn ông học ra như cho ban biên tập Web HĐGM viết bài : “Lên tiếng hay không lên tiếng” như là tiếng nói chính thức của HĐGMVN trong vụ Thánh Giá Đền Chiêm. Bài viết này được đánh giá như một quả bom nguyên tử dội xuống trên cánh Đền Chiêm, nơi Thánh Giá bị nhà nước đập phá và con chiên bị đổ vì Thánh Giá mà bị đánh đập tàn nhẫn. Nó đã kích thích sự mong chờ được HĐGM hỗ trợ trong việc đi tìm Công Lý của đàn chiên. Nó cũng được coi là trái bom cuối cùng thả xuống Hà Nội để báo cho vụ TGM ở đây biết rằng: Đền chỉ HĐS lên tiếng và đứng về phía Ngài....

6. Vào giữa lúc chuyển khai thác Bauxite như việc đầu tiên trên toàn quốc, một thành phố, một gia đình lên tiếng phản đối kế hoạch tàn ác này của nhà nước Việt Nam. Nhưng theo tin trên đài, GM Nhàn đã tích cực đón tiếp của Nguyễn Văn Dũng tới tòa GM Đà Lạt với những cuộc vùng thối và thiêu hủy đàn chào nhân dân Dũng đi tham quan vùng khai thác Bauxite Đền Chiêm, Việc đón tiếp này ra sao, không ai biết rõ, nhưng nó đã gây ra một nhu cầu phản đối cho chính GM Nhàn.. Nhưng là sau khi Ngài đã hoàn toàn yên lòng với việc Việt Nam công khai chi m Giáo Hoàng Hồ Chí Minh.

3, Vài câu hỏi liên quan đến cuộc “hôn nhân” này.

A. Bạn nghĩ thế nào, người có tính cách và hành động đi như thế, liệu thêm phần tuồng tác giả cao. GM Nhàn, đã bước sang tuổi 73, chỉ vài năm nữa là đến tuổi về hưu theo giáo luật. Vậy đây có phải là nhân duyên thích hợp để cho TGM Hà Nội và Hội Đền LM Hà Nội đi trình, kiến nghị sang Roma để xin Ngài về làm phó cho Hà Nội hay không?

B. Hay đây là người được nhà nước Việt Nam tuyển chọn, rồi dùng những cánh tay nối dài trong HĐ tung tin, vãn đấng, kiến nghị Roma phê chuẩn như một bước tiến trong nỗ lực bình thường hoá bang giao với Việt Nam?

Với tôi, đầu câu trả lời ra sao chẳng nữa đầu không quan trọng. Nhưng việc trả lời cho câu hỏi kia là cần thiết:

Hà Nội và cuộc hôn nhân đời mới

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

Thị hời “nàng dâu” đã bước vào cái tuổi 73, chẳng còn gì để phải nói đến chuyện hạnh phúc. Búi tóc, da đã mủi, tóc đã rụng. Hàm răng thì còn lồi nẩy cái đang lung lay (làm răng giả thì không tính). Mắt đã mờ, tay chân run rẩy, sức đã cùng, liệu có sắp tàn mủi bước đi làm “nàng dâu” thì không biết là bà sẽ làm được những gì để giúp cho giang sơn nhà chồng? Theo tôi, có ít nhất hai trở ngại hấp xẩy ra:

1. Bà là người có đức độ, nhân nghĩa và tài năng. Trở về quê, đã hy sinh thân phận của mình. Can đảm chấp nhận mủi sống vất vả để nuôi sống chồng và con cái. Kiên tâm giữ gìn hạnh phúc, quy thuận chồng và báo hiếu, không phải cho chàng mà còn cho cả giang sơn nhà chàng được an toàn. Khi chàng lâm bệnh, bà thay chàng quán xuyến công việc ngoài đời chàng có thời gian tĩnh dưỡng, nghỉ ngơi hồi sức. Lúc chàng khỏe, bà nhắc nhở chàng giúp đỡ công việc trên đời Công Lý, báo hiếu Sĩ Thôn đem lại an bình thịnh vượng cho mọi người.

Bà là người trân trọng chồng và hiếu hạnh. Bà chấp nhận vất vả làm nàng dâu vì đi đâu kiếm, chẳng có cái chết, chàng mủi rồi thì nhỡ mủi. Nghĩa là, chẳng phải trong mắt người chồng duy nhất, nếu chàng mủi chung, “nàng dâu” mủi thì phải nhỡ nẩy nấn của Chàng và tiếp bước theo đường vợ chồng đi đến cái chết đã đi ra. Nàng sẽ hời thúc cả giang sơn hời óng về đời Công Lý để khai mở ra Sĩ Thôn và an bình cho muôn dân để làm tròn ý nguyện của Chàng. Nói cách khác, bà chấp là cánh tay của chàng, chấp xin nguyện theo hời óng đi của chàng cho đến chết mủi thôi.

Nếu chúng ta có được “nàng dâu” trong đời này thì... hời toàn thể đời bà Hà Nội. Hãy cúi áo mình ra mà trải trên đời, hãy dâng cao những cành thiên tuế trong tay lên và cùng nhau đi đón rước “nàng dâu” này về cho Hà Nội. Hời Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý, Đời Chiêm hãy vui mừng lên. Dù hôm nay còn những mặt nạ ngày của Công Lý, ngày của Tô Do, ngày của Nhân Quyên không còn xa tay ta về. Bởi vì, chúng ta không bao giờ mất chàng “hàng đầu” yêu quý của Hà Nội hôm nay. Đã thế, Đời Vua còn ban cho chúng ta mặt “tân nẩy” về toàn tài đức, trung hiếu, mặt lòng thành cho đến chết mủi thôi. Tôi tin rồi. Tôi tin đấy!....

2 Bà là một phụ nữ và sẽ tỏ ra mặt gánh nặng không những cho chàng rồi và cho cả giang sơn nhà chồng. Trở về quê, ngoài mặt, vì muốn chiếm đoạt lấy cái giang sơn nhà chồng. Bà bắt chấp mủi thì đó, đi đâu cũng hời. Bà đóng giả vai nhân nghĩa để hời, khiêm cung, đáng tôn quý. Hời của, hời của nhời cao thế để đón nhận mủi hời xẩy, thì phi, oan ức của người đời dành cho bà, mà không mặt hời phần nản oán than. Sau đời, bà rập tâm thi hành quỷ kế của kẻ đi đời mủi. Trở về tiên, bắt chấp để lý, tiếp của chàng rồi và hời thì không hiểu tình bằng cách cho chàng ngấm thuốc độc hay đẩy ra khỏi giang sơn của chàng bằng cuộc đời chính không để máu. Bà về lấy cái quỷ và tình bực quy thu về kẻ đi đời mủi (nhà nẩy c?),

Hà Nội và cuộc hôn nhân đầu tiên

Tác Giả: Báo Giảng

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

Chỉ cần thêm, lòng bạn đến những thành phố trung kiên đã giúp chàng tìm ra nên đường Công Lý. Cuộc cùng, đẹp vùi trăm họ vào bóng đêm của thối nát theo lối quý gia Xin- Cho...

Nếu gặp những người này thì.... họ đi đường bảo Hà Nội, tất cả hãy cùng nhau đi đường đời đi. Ít nhất một lần. Hãy hô to lên rằng: Giáo lý của chúng tôi là bác ái đi theo Đường là Đường, là Chân Lý, là Sự Sống (Yn 14:10). Chúng tôi không thờ quý gia thối nát theo lối, vô tôn giáo. Nói xong, hãy theo kẻ nhà trống vắng hoang mà đón tiếp “nàng dâu” này. Sau đó, trở về nhà, tìm gia đình thân mà suy niệm lời của Chúa: “ Các người hãy coi chừng, đừng để ai lừa gạt các người, vì sẽ có người kẻ đi danh ta đến nói rằng: Đức Kitô, Chính là Ta” (Mt 24:5)

Làm sao? Có hai trường hợp đều có thể xảy ra mà tôi sao cảm thấy trong mắt anh, trong mắt em, trong mắt người Hà Nội khi nghe tin Hà Nội có “nàng dâu” thì không có niềm vui? Trái lại, niềm cảm động đã và còn nhiều hơn nữa? Thật khó trả lời! Phần tôi, câu chuyện này rơi vào cuộc tháng 4. Tôi nhớ đến cái hình ảnh của chiếc xe tăng T54 vào dinh Đức Lộ sáng ngày 30-4-1975. Ngay sau việc nó đi đến cánh cửa đã mở sẵn và đã không nói lên cái bản ngã làm người, nên dân Việt phải chìm trong thảm họa suốt 35 năm qua cũng không có gì lạ! Kể đến, sau đó ít ngày, bản Huynh công Minh, Phan Khắc Trì, Trưởng dinh Bích, Nguyễn Ngọc Lan... đến tùm áo Đức Trì Nguyễn và Nguyễn Thuần đến ngay Sài Gòn. Rồi quảng valy, đến Đức Khâm Sĩ Henry Lemaitre ra sân bay nhà là người Công Giáo trung thành với đức tin bất khuất của những người hai lòng, trở thành những công dân hàng hai vì bản lý lịch. Riêng kẻ bán Chúa, bán Cha thì bản lên đài danh vọng, quyên góp.

Lúc này cũng đã vào những ngày cuộc tháng 4, tháng 4 của 35 năm sau. Xe hơi mới, chiếc “nàng dâu” có bao nhiêu của nhà nước lần bán qua cửa hàng mà vào Tòa Giám Mục Hà Nội thì người dân Hà Nội nói riêng, và người dân công giáo Việt Nam nói chung sẽ ra sao nữa? Có phải là đức giáo hoàng mới thêm lần nữa không? Có phải người ta sẽ không Đức TGM Ngô Quang Kiệt và không luôn niềm tin Công Lý, Sự Thật và Hòa Bình ra khỏi Hà Nội với Ngài? Rồi thay vào đó có thể là giao diện mới đến gần hơn. Mẹ Chúa là phải yêu bác, yêu đường, yêu luôn xã hội chính nghĩa và yêu luôn nền văn hóa bất朽 theo đức đường? Phen này chức là đức giáo hoàng mới thêm lần nữa! Có thể là tôi cho 200,000 thánh thiện nhân đã phí máu xương để giữ niềm tin cho con cháu hôm nay. Và tôi cho những dòng máu đào của những người anh em đã chảy ra vì bao niềm Tin, Công Lý, Sự Thật, TKS, Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý và Đường Chiêm thôi...

Mà thôi, Hà Nội ơi. Tôi rõ mà chi? Thật thì đã thế! Dù gì thì cũng phải một lần đi đường đời đi. Hãy đi đường đời mà nhìn chàng rồi là Đức Kitô đang vác Thánh Giá lên Núi Sọ khi xưa. Bản còn nhớ trong lúc đau đớn đến cùng của thế xác, Ngài vẫn đi đường chân lý đi yên bình không? Bản còn nhớ “Chàng Rồi” này nói gì không? Ngài đã không đi bản lý cho nàng dâu sắp đến, những bản dân thành khi xưa là: “Đường khóc theo người ta làm chi, Mẹ khóc theo người và con cái

Hà Nội và cuộc hôn nhân đáng mừng

Tác Giả: Báo Giang

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 09:11

---

các người.” (Lc23:28)

Đó kết. Sao bài viết về đón dâu mà không có niềm vui? Vâng, không có niềm vui đã là may mắn rồi!

- Còn việc mua bán đất chắc mà người ta đang bàn luận thì sao? Tôi cho rằng mình nh đất mà không có pháp đồ b lên đất làm công viên cây xanh vào đêm 19-9-2008 số là quà h a cho nàng dâu đem về Hà Nội. Món quà c này có hai ch đích: Tr n cho ban lãnh đồ HĐGMVN, đồ c bi t là “cô dâu” có công đồ a chàng r ra kh i Hà Nội. Giúp v n cho nàng dâu có câu chuy n làm quà đồ l y lòng giáo dân Hà Nội.

- Mình đất y có đáng đồ hy sinh m t v m c t m u m c, c ng ngh , nhân h u và là Ni m Tin v ng m nh c a toàn dân trên đồ ng đi tìm Công Lý, S Th t không?

- Tôi không bi t, nh ng có l nó đồ c giá h n là 30 đồ ng b c!